

LEPOZNANSKI LIST.

Vladimir i Kosara.

(Dalje.)

Potem mu razjasne, se vedno stermevsu, čudne nagibe svojega djanja, omeni sanj, prošnje deklice, i kako da je ganjen od nje pobožnega moža poklical, ki mu je božje povelje razložil; naposled oznani terden sklep, s Petrislavom mir storiti, njemu pa, ako serce ni nasproti, svojo Kosaro v zakon dati, s katero bi enkrat, ker sam ni imel naslednika, tudi bulgarsko žeslo prejel. Potem pokliče hčerko, da bi ji Vladimir sam zaročni perstan s desne podal. Duri se odprejo, plasne deklice stopijo v dvorano. Kakor v jasni noči med svetlimi zvezdami svetleja luna sije, taka je bila Kosara med družicami viditi. Junak se zavzame i zastidi, ugledav jo, ter pobesi plašno oči v tla.

Kdo popiše kipenje vnete deklice, ko vidi pred seboj, kogar je toliko dni v mislih i sercu nosila! Ali Vladimir, ko se mu stermeči duh poverne, ne more več besede v persih zaperte držati, posili mu glas uide: „O nebeska deklica! zakliče, vili enaka, ki v naših gorah junakom pomagajo, kakor ti meni, kako se ti hočem primerno za nezasluzeno dobroto zahvaliti? O svoboda je sladek dar, orlu pod oblakom i košuti na planini, kakor blagorodnu junaku enako draga! Ako mi Bog da, ter se zdravo povernem v bogati dom očetni, te hočem seboj, preserčno ljubo ženo, vzeti. Nezmerno zakladov leži v kraljevih hrambah, vsi ti tvoji bodo: zlato, srebro, drage kamene, visokocene svilene i bagrene obleke, vse ti bom poklonil, i cesar bi se pozelela, ti bodo naše barke, ki brez čisla po sinjem morju jadrajo, iz bogatih latinskih mest dopelja. I tako mi Boga v nebesih; tako mi sivih las Petrislava, dragega očeta bolj kot mater, ki me je rodila, te bom častil, ti pred

vsimi, samo za Bogom bodi! Tu ti perstan podam. I kakor njegov obroč nima konca; ga ne imej naju ljubezen, i kakor je blago, iz kterege je vlit, brez tuje primesi, tako hočem tebe iz čistega, celega serca, samo ljubiti! Temu demantu enako, ki sije ko polodano solnce, bodi moja ljubezen luč tvojega življenja! I dokler ne vsahne poslednja kaplica moje kervi, bodi beseda i djanje, meč i slava, i kar svoje imenujem, tebi posvečeno! Tisto uro, ko to prisego prelomim naj se nebo udere, naj se zemlja odpre, ter me černo brezdnno pogoltni! Ko je izgovoril, prejme Bogodana zlati perstan; Kosara se v solzah topi, i Samuil sam ne more skrivati silnih občutkov serca, ki se v očesih bliskajo. Kosara z družicami odide; Vladimir ostane pri carju, ki ga mnogo nagovarja, v gradu prebiti, dokler bi se udje ojačili, i prešna moč oslabele telo napolnila; potem naj bi se k očetu vernul, mir oznanit, svate zbirat, s kterimi bi obljubljeni nevesto v svoje domovje peljal. Ali Vladimir ne sterpi: precej tirja konja, najberžih nog; precej hoče očetu naproti leteti, ter v njega naročje neskončno srečo, ki mu persi razganja, izliti. Komaj počiva do tretje zore.

(Konec sledi.)

Cestopis.

(Dalje.)

„Od leta 1812 se je v Moskvi vse premenilo. Palače plemičev so vse pogorele, plemenite rodovine so jo v sredino države potegnule v požaru Moskve so plemiči neizmerno mnogo zgubili, ne so imeli moči ne premoženja svoje dvore sopet pozidati ter svoje prejšno razkošno življenje z nova začeti. Plemiči so začeli bolj na deželi, po zimi pak u manjih mestih stanovati. Vlada je začela tovarništvo, obrtnost buditi in oživliti, sdaj postane Mos-

kva središčem i glavnim sedežem vse obrtniške delavnosti.

Pitaš li sdaj: „Čegava je ta palača?“ ti bodo odgovorili: „Tovarnika N., trgovca O. itd., popred kneza A. alj G.“ Po razcvetu obrtnosti se je Moskva popolnoma preobrazila. V imenitnih delih mesta so ulice sdaj svezane, hiša se hiše drži, teško boš našel še unih velikih dvorišč s svojimi mnogimi vratami, le v postranskih ulicah se gospodujo. Hiše so na dva, tri nastropja, redkoma višje, pri zemlji so zaporedoma same prodavnice. Posamesne ulice p. kovački most se lahko merijo z najsjajnimi ulicami naj boljih evropskih mest.

Na mesti plemstva s svojimi neizmerno brojnimi služabniki (domači rabi) so sada tovarniki s svojimi ravno tako brojnimi delavci. Mnogi plemiči so sami tovarniki postali, njihova prejšna družina dela zdaj v tovarnah za plačo.

Plemiči, kiniso tovarniki postali, pa v Moskvi živé, živijo sdaj celo imače kot popred. Konjev imajo le za potrebo.

Moskva se je v znejšnji podobi, kakor tudi v značaju od 30 let tako preobrazila, da če si pred 50 letmi njene družbinske razmere preiskaval, je sdaj ne spoznaš, boš mislil, da se u kakem celo drugem ruskem mestu nahajaš.

Pri ljubavi i počtovanju vsih Rusov do „belokamne svete matere Moskve“, pri neizmernej imenitnosti, da je Moskva za tako veliko krajino u tako prostranej državi središče, zastopnica obrtnosti: mora vlada sosebno gleda medmejnoga mita menenje Moskve naj veči obzir imeti; akoprem zunajna politika kaj druga svetuje. Ko se je pred nekim letmi, (so mippi povedali) o sdruženju polske i Ruskoj govorilo, so poslanci iz Moskve dokazali, da bi to obrtnosti znotrajne države, zlasti pa obrtnosti Moskve neizmerno škodovalo, je vlada to misel opustila.

(Dalje sledi.)

Odgovorni vrednik: Dragotin Melcer. — Založnik in tiskar Jožef Blaznik.

Vradni list št. 62.

Št. 7714.

Oznaniło.

(168.) c 1

30. septembra t. l. zjutraj ob devetih bo najemna dražba za ohrambne dela na mostu, ki pelje na Fužinah čez Ljubljano.

K tej dražbi se povabijo, ki menijo to reč prevzeti s pristavkom, da je tesarsko in kovasko delo z pripravo vred na 253 gold. 8 kr. prerajano in da se mera, pregled stroškov in pogoje dražbe zamorejo pri tej vradni pregledati.

C. k. okrajno poglavarstvo.
Ljubljana 20. septembra 1851.

Št. 7506.

Razglas

(163.) c 2

posojivcem zapustnine.

Pri c. k. okrajnem sodništvu ljubljanske okolice imajo vsi tisti, ki imajo o zapustnini 29. marca 1851 umerle posestnice pol zemljišča Agate Šeskarjeve iz Planinice št. 1 kakor posojilci kaj tirjati, 21. oktobra se oglašiti in skazati posojilo, ali pa do tistega časa pismeno naznaniti, ker bi sicer ti posojilci, ako bi posojilo imetje preseglo, potem nič več ne mogli tirjati razun ako jim kaka zastava gre.

Ljubljana 14. augusta 1851.

C. k. okrajni sodnik
Heinricher s. r.

Št. 7513.

Razglas

(164.) c 2

posojivcem zapustnine.

Pri c. k. okrajnem sodništvu ljubljanske okolice imajo vsi tisti, ki imajo o zapustnini 2. marca 1851 umerlega kajžarja Janeza Komatarja iz Goloberda kakor posojilci kaj tirjati, 22. oktobra se oglašiti in skazati posojilo, ali pa do tistega časa pismeno naznaniti, ker bi sicer ti posojilci, ako bi posojilo imetje preseglo, potem nič več ne zamogli tirjati razun ako jim kaka zastava gre.

Ljubljana 8. augusta 1851.

C. k. okrajni sodnik
Heinricher s. r.

Št. 4428.

Razglas.

(166.) 1

C. k. sodnija v Senožečih je vsled prošnje gospoda Bernarda Dolenc-a iz Studenca dovolila, da se bo zemlja Marie Premrov iz Studenca (ki je v zemljiških (gruntnih) bukvah bivše senožeške grajsine pod Urb. št. 354/4 zapisana) zavolj dolga 27 gold. in 37 kr. c. s. c. prodajala, ktere je po spričbi pogodbe 7. Februarja 1840 št. 39 dolžna.

Dražbe se bodo 29. dan Septembra, 29. Oktobra in 29. Novembra 1851 vsakrat ob 9. dopoldne v Studencu godile; pri prvi in drugi dražbi se bo zemlja le za ceno, ki po zapisniku cenitbe 25. julija 1851 št. 2942, — 2733 gold. 20 kr. znese alj pa draži, pri tretji dražbi pa tudi pod ceno prodala.

Izpis iz zemljiških bukev, zapisnik cenitbe in dražbene pogoje zamore vsakteri pri podpisani sodii pregledati.

C. k. sodnija v Senožečih
16. Augusta 1851.

Jenko.

Št. 1772.

Razglas.

(167.) 1

C. k. senožeška sodia je vsled prošnje Martina Goranca iz dolenjih Ürem, cesijonarja Jožefa Zerkvenik-a iz Britofa v eksek. prodajo zemlje Boštjana Kovačič-a iz Famel zapisane v zemljiških bukvah bivše senožeške grajsine pod Urb. št. 530/3 zavolj dolga 85 goldinarjev c. s. c. dovoljila, dražbe bodo 13. dan Oktobra, 12. Novembra in 15. dan Decembra 1851 v Famlah vsakrat ob devetih dopoldne; pri prvi in drugi dražbi se bo zemlja le za ceno ali viši, pri tretji dražbi pa tudi pod ceno prodala.

Dražbene pogoje, spisik iz zemljiških bukev, in cenitni zapisnik, v kterim je zemlja 610 gold. 25 kr. cenjena, zamore vsakteri pri podpisani sodii pregledati.

C. k. sodia v Senožečah
4. Septembra 1851.

Jenko.

Št. 305.

(165.) c

Srečkanje porotnikov za porotno sejo, ki se bo 27. oktobra t. l. zjutraj ob 9. v Novem mestu začela, bo 6. oktobra t. l. zjutraj ob 10 v sodniškej dvorani v Novem mestu.

Od predsedništva c. k. deželnega sodništva v Novem mestu 15. septembra 1851.

Od Scheuchenstuel s. r.,
predsednik.

Št. 6800.

Oznaniło.

(162.) c 3

Naturalno oskerbljenje c. k. vojakov tu sem prišlih za poslednje oskerbnisko leto o pravem času zagotoviti, je visoko ministerstvo vojaštva po doseplem ukazu lombardobeneškega deželnega vojaškega poveljništva št. 4158 od 29. augusta z razpisom A. 3782 od 9. t. m. ukazalo, da bode v zagotavljenju kruha, ovsa, sena, slame za postlje, sveče, in olje prejemna dražba za čas od 1. novembra do konca mesca julija ali tudi do konca oktobra pr. l.

Tudi za vožnjino kruha v Toplice med časom kopanja prihodnjega leta bo dražba.

V primeri bo potreba vsak dan 130 obrokov kruha, 350 obrokov slame za postlje, 8 funtov lojevih sveč in 5½ funtov olja.

Kavcije se vstanove pri kruhu 7, pri svečah in olju 5 percentov. Bolj natanjke pogodbe se zamorejo v tukajšni c. k. vojaški oskerbniski pisarnici pregledati.

Najemna obravnava bo 25. septembra t. l. v vradni pisarnici tukajšnega c. k. okrajnega poglavarstva, in kdo se meni česar vdeležiti, se tu sem ob imenovanem času povabi.

Novomesto 9. septembra 1851.

Za c. k. okrajnega poglavarja:
prvi c. k. okrajni komisar

od Roeder s. r.